

## บทที่ 1

### บทนำ

ไม้ตัดดอกเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยซึ่งมีมูลค่าการผลิตปีละหลายร้อยล้านบาท ดอกไม้ที่ผลิตได้มีทั้งที่ใช้ในประเทศและส่งออก แต่อย่างไรก็ตามธุรกิจด้านนี้ยังประสบปัญหาเรื่องการรักษาคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของดอกไม้ และปัญหาด้านการเก็บรักษาดอกไม้เพื่อรอจำหน่ายอยู่มาก ดังนั้นหากจะมีการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาในด้านต่างๆ ดังกล่าว และได้เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวดอกไม้ที่เหมาะสมสำหรับดอกไม้แต่ละชนิดย่อมจะส่งผลดีต่อผู้ปลูกและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก (สายชล, 2531)

ผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวของดอกไม้ ซึ่งรายงานไว้โดยนักวิจัยหลายท่านทำให้ทราบว่า ดอกไม้แต่ละชนิดต้องการรายละเอียดปลีกย่อยในการปฏิบัติแตกต่างกัน (Halevy and Mayak, 1981) จึงควรศึกษาวิธีการต่างๆ สำหรับดอกไม้ที่มีความสำคัญในทางการค้าเป็นแต่ละชนิดไป (ช. ณีรัฐศิริ, 2526; สายชล, 2531)

การทดลองครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของสารเคมีที่ใช้ในลักษณะต่างๆ ที่มีต่อการปรับปรุงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของดอก และผลของสารเคมีในการใช้ร่วมกับการเก็บรักษาดอกที่อุณหภูมิต่ำของวุ้นนางคัมและกระเจียวสีชมพู เนื่องจากไม้ดอก 2 ชนิดนี้กำลังเป็นไม้ดอกประเภทหัวที่มีศักยภาพในการเป็นไม้ดอกเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเป็นไม้ตัดดอกเมืองร้อนชนิดใหม่ที่กำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบัน (กาญจนา, 2538; ปาริชาติ, 2540)

ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ อันได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาตัดดอกที่เหมาะสม สูตรส่วนผสม ตลอดจนวิธีการใช้สารเคมีที่เหมาะสมในการปรับปรุงคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยว และความเป็นไปได้ในการเก็บรักษาดอกไม้ทั้ง 2 ชนิด ทั้งที่ปลูกในฤดูปกติและนอกฤดู น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปประยุกต์ใช้ในการการผลิตดอกไม้ดังกล่าวเพื่อการค้าในอนาคต